

# TONG { RIEM

72 GEDICHTEN

DOOR KAMIEL CHOI

Volgens het theorema van Goldbach kunnen we het getal 72 schrijven als de som van een willekeurig aantal priemgetallen. Omdat er vier delen zijn is 72 niet 4 keer 18, maar 23 plus 17 plus 19 plus 13.

De plaatsen zijn Berlijn en Lissabon.

De gedichten zijn geschreven op Beethoven, Brahms, Azerbeijaanse jazz, Canadese rock, Cubaanse son, Ghanese funk, Japanse ska, Berlijnse techno en Algerijnse chansons.

De auteur drogeerde zich met koffie, rode wijn en in mindere mate wodka.

# ZOET

*en de poëzie? Waar blijven de gebreken in de poëzie?*

Tweeënzeventig gedichten om in het paradijs mee te flirten.

Blaas jezelf maar eens op, en de hemel zal ze voor je reciteren; het ene nauw, het andere nat, een derde behaard en een vierde glad.

Zo is het je beloofd. En zo zal het ook geschieden.

Tweeënzeventig gedichten die je geen weerwoord zullen bieden. Je kunt je met hen verenigen onder de goedkeurende knipoog van de Allerhoogste.

Ik weet wat je wil, maak je geen zorgen.

Ik heb op LinkedIn mijn profiel gewijzigd.

Ik ben nu officieel "writer" en in het veld "company" heb ik ingevuld "independent". Een schrijver dient immers, in mijn romantische opvatting, volkomen onafhankelijk te zijn van wat voor company dan ook.

"Het is mij ter ore gekomen", feliciteerde iemand, "dat je een nieuwe baan hebt bij Indepent."

En of het leuk werk is.

Ik voel de poëtische dimensie in mijn knoken.

Ik heb eindelijk een prijs gewonnen in de keiharde stoelendans van het lot. Eindelijk vindt een officieel instituut me de moeite van het uitbuiten waard. Eindelijk ben ik iemand want ik krijg ervoor betaald.

Vanaf nu is alles anders. De mensen kunnen me thuisbrengen: o, dat is die man die werkt bij Indepent. Dan zal-ie een modaal salaris hebben, dan zal-ie gemiddeld gelukkig zijn, net als oom Arthur, van wie we ook niks te vrezen hebben. We herkennen de bruine tas onder zijn arm als hij in de metro stapt op weg naar zijn baan bij Indepent.

Vanaf nu is alles anders. Dankzij het veld "company" van mijn profiel op LinkedIn. Al die onafhankelijkheid wordt zwaar overschat. Privé-websites zijn onmogelijk, Wittgenstein wist het al. We zijn elkaars gezelschap, ongeacht welke velden we waar dan ook invullen.

Deze gedichten zijn mede mogelijk gemaakt door de financiële ondersteuning van het bedrijf "Indepent".

## Oprichtingsclausule van de Rationalistische Staat

- 1) Wij roepen het grondgebied van alle weldenkende mensen uit tot het territorium van de Rationalistische Staat, navolgend RS.
- 2) RS zal komen met zelfleefaanslagen op openbare plekken zoals terrassen, concertzalen en voetbalstadions. Strijders van RS zullen met een zwemgordel om proberen het langzame proces van zelfdoding waarin onze cultuur zich bevindt, om te keren. Zij gaan onder andere mensen in het openbaar huggen en aardig doen tegen willekeurige vreemdelingen.
- 3) Wanneer een zelfleefaanslag is geslaagd zullen de strijders van RS vervolgens alles in het werk stellen om nieuwe strijders te recruteren. RS zal trainingskampen oprichten en haar strijders vriendelijkheid in de omgang bijbrengen, alsmede een door de passie voor zelfstandig denken ingegeven liefde voor het leven.
- 4) Critici van RS zullen beweren dat zulke aanslagen niets met de oorspronkelijke ideologie van het rationalisme te maken hebben. Hun afkeer van huggen en niets ontziende vriendelijkheid zal hen tot de conclusie dwingen, dat het rationalisme in haar kern een gevaarlijke ideologie is.

ik zou je willen piercen  
een onschuldig gaatje  
ergens achter je oren  
we beginnen een endoscopische relatie  
verbonden met een glasvezeldraadje  
en daar ben je dan, waar ik ook ben  
welkom in onze huiskamer  
laten we gaan ruziemaken  
over het meubilair over wie  
er stofzuigt, dat soort zaken  
dit is een relatie waar de brui  
niet kerft, een frisse huilbui  
wordt geplengd in herfstadem  
met deernis en een hoog gevoel  
de luim is ons ingefluisterd  
door de vogels in het raam  
een relatie die kwinkeleert  
door de opgewarmde lucht  
boven een blauwe zomerdag  
waar de bof beweegt met zoveel gratie  
waar we rijden als een opgewonden trein  
tijdens een eindeloze kijkoperatie  
omdat we niet meer dan het schijngevecht  
van twee weerbarstige talen zijn

## Miradouro da Senhora do Monte

de stad verhaalt van haar roemvol verleden  
als de eeuwig overlevende, maakt ze goede sier  
bij haar bezoekers, die zich licht kunnen kleden  
want ze bloost warm aan de mond van de rivier

een kleurplaat ontworpen door de grote architect  
en Pombal - dit is een stad die zich blijft verfijnen  
door haar verleden, dat haar steeds tot leven wekt  
als een peuter die zingt, en kleurt buiten de lijnen

als ik het aquarel drink van haar gearceerde lippen  
voel ik me even een van hen, die haar stichtten  
de stad is een lijnenspel, opgedoken uit vele stippen  
dat licht in het maanlicht, en zich laaft aan vergezichten

## Russische hygiëne

Nu heb ik de review opgeslagen  
als het boek zelf.

Ik hield nooit van die Russische matroesjkapoppetjes,  
ze zijn zo ingewikkeld om af te stoffen  
en bovendien,  
wat ze symboliseren,  
wat is dat waard?

De review zit in het boek zelf,  
dat zijn eigen herziening is.

Want zo zou je het ook kunnen zien:  
in plaats van eens een keer  
goed in bad te gaan  
bouwen we gewoon een nieuwe  
Matroesjka om onszelf heen



## vluchteling

kijk het zat zo Fayed hield veel van zijn Tabu  
hij zei ik ga naar Engeland en als alles waar is,  
mijn mooie jonge vrouw weet je wat ik doe  
ik stuur je driekwart van mijn maandsalaris

na weken van ontberingen in de zandwoestijn  
de dromedaris die verdroogde en werd afgemaakt  
de lijken op het strand, de ogen gehard door de pijn  
de leugens en de vuisten waardoor hij werd geraakt

na maanden van ellende was hij in het koninkrijk  
broodmager scharrelde hij ergens achter het stadion  
van Manchester United, want daar voelde hij zich rijk

hij was gewoon de tv ingekropen waar alles mee begon  
de enige in zijn dorp, waar voetbal op was, en kijk  
zo vond Fayed zijn geluk uit, alleen onder de zon

## Verkiezingen

Een vrouw met een aanstekelijke glimlach  
borduurt haar weg naar binnen in het postkantoor  
van haar dorp, dat vandaag dienst doet als stemlokaal.  
Er staan twee rode stembussen, dat zijn objecten  
waar een zekere sacraliteit aan kleeft.  
Je kunt er niet zomaar een briefje  
van honderd in douwen.

Ze brengt haar potlood nader tot het papier  
en zet haar kruisje in een vakje voor een naam  
dat moet genoeg zijn.

alea iacta est.

Tevreden gaat ze naar huis en trekt een oude fles wijn  
open. Theoretisch zou er sprake kunnen zijn van  
invloed op de wereldgeschiedenis.  
Daar is geen wijn oud genoeg voor.

de kommunistiese revolutie  
    zegt ze, terwijl ze haar tanden poetst  
is onze redding  
    maar, zegt haar  
    slaapkamergenoot,  
    terwijl hij een geeuw onderdrukt  
    jij hebt makkelijk praten  
    heb je er ooit aan gedacht  
    wie jouw tandpasta heeft gemaakt?  
ze kijkt de spiegel aan en zegt:  
    je hebt gelijk het is niet onze redding

Ik was nooit into heraldiek  
maar mijn oom is van adel  
landadel, niets bijzonders,  
maar er is dus wel een wapen  
het enige probleem is: mijn oom  
zit in een inrichting met het iq van een cavia

rukken doet hij wel, en veel,  
maar nooit eens zal een verpleegster het opvangen

hij is de enige mannelijke lijn  
en zijn afwijking is niet genetisch  
dus het zaad is goed

het zaad is goed, maar het zal  
er niet meer van komen

## Tegen de verveling

verveling verveling vervelling verveling werveling verveling verveling  
verveling verwelking verveling verveling vervelling verveling verveling  
verveling verveling verwelling werveling verveling verveling verveling  
verveling verveling erfdeling verveling vervelling werveling verveling  
verveling vervelling verveling vervelling ververling verversing verveling  
verveling verveling werveling verveling verveling vervelling werveling  
verveling vervelling vervelling verveling werveling verveling verveling  
verveling verwelking verveling verveling vervelling verveling verveling  
verveling vervelling verwelling werveling verveling verwensing verveling  
verveling verveling versterving verveling vervelling werveling verveling  
verveling vervelling verveling vervelling ververling verversing verveling  
verveling vervelking werveling verveling verveling vervelling werveling  
verveling verveling vervelling verveling werveling verveling herverdeling  
verveling verwelking verveling verveling vervelling verversing verveling  
verveling verveling verwelling werveling verveling vervelling verveling  
verveling verveling erfdeling verveling vervelling werveling verveling  
verveling vervelling verveling vervelling verlenging verversing verveling  
verveling verveling werveling verveling verering verveling werveling  
verveling verveling vervelling werveling verveling verheffing verveling  
verveling verwelking verveling verveling vervelling verveling verveling  
verveling verveling verwelling werveling terechtstelling verveling verveling  
verveling verveling verwerving verveling vervelling werveling verveling  
verveling vervelling verveling vervelling verwensing verversing verveling  
verveling verveling werveling vervelling verveling vervelling werveling  
verveling verveling veredeling verveling werveling verveling verveling  
verveling verwelking verveling verveling vervelling vervelling verveling  
verveling vervelling verwelling werveling verveling kerfgeding verveling  
verveling verveling erfdeling verveling vervelling wervelking verveling  
verveling vervelling vervelling vervelling verlenging verversing verveling  
verveling verderving werveling verveling herverdeling vervelling werveling  
verveling verveling verveling vereffening werveling verveling verveling

Tijdens zijn leven gaat een broekdrager tienduizenden keren naar de wc.

Tienduizenden keren opent hij zijn gulp. Dat is in totaal, aangezien het een strook van tien centimeter betreft, een kilometer gulp.

Een kilometer gulp wordt opengeritst in honderden toiletten en vaak ook nog voor de seks.

De hoogste toren ter wereld is ternauwernood een kilometer hoog.

Waarin de kleine man groot kan zijn.

## Sollicitatiegesprek

*Haben Sie bereits erste Erfahrungen gesammelt?*

Vraagt de dame, kortgeknipt, accuraat. Zonder Erfahrungen kun je niks, ben je niks.

*Nein*, zeg ik trots.

Ik ben een onbeschreven blad, maar ik kan dit, en dit, en dit, en dat.

Ze haalt haar schouders op. Ze zet een vinkje.

Ik trek mijn stropdas recht. Het kubisme dat ik had uitgekozen heeft geen effect gesorteerd. Ze glimlacht me naar de glazen deur.

Eeuwige verliezer denk ik is een titel die ik zal dragen en zal laten beitelen op mijn steen. De poëtische dimensie maakt meestal wel tongen los.

Ik vind wel een bijbaan in een kabouterbos maak je in hemelsnaam geen zorgen om mij.

*Können Sie CAD-zeichnen? Können Sie fräsen? Kennen Sie sich mit Textbearbeitung aus?*

Ach mens, de robots kunnen dat allang veel beter. Alles kunnen ze beter. Ons gevoel voor eigenwaarde wordt ingekookt als vlierbessensap. Een dik residu in een aluminium pannetje. Alles kunnen ze beter, behalve mens-zijn. Maar dat is slechts een lege belofte, of een dreigement (afhankelijk van het perspectief).

Want er is dus een spel ontstaan, een zwarte markt, waarop vertrouwen een alles beslissende rol speelt. Een zwarte markt die zich afspeelt in voormalige fabriekspanden en duistere kelders. Gangs beloven een persoon die beschikt over mens-zijn – geen hond die nog weet wat dat is, maar het klinkt leuk – aan een lid van de elite.

Zo was er vorige week er een meisje wiens mens-zijn volledig was gecertificeerd. Alle biometrische gegevens kwamen exact overeen met het

register. Alle Turing-tests werden met glans doorstaan. Ze hebben tien gouden dukaten voor haar ontvangen, van een koper in de Emiraten. Zolang de elite gelooft dat ze een echt-mens voor zich hebben denken ze dat het wezen een wil heeft die volgens de boeken met hun eigen wil correspondeert. Een wil dus, die ze kunnen breken. Want dat zijn *erste Erfahrungen*: een wil die wordt gebroken.

Zoals ik al zei, het is een spel dat is gebaseerd op vertrouwen. Niet dat ze er gemakkelijk achter kunnen komen wanneer het een robot betreft. Maar alle gangs zijn voortdurend bezig elkaar zwart te maken. Reputatie is het enige wat telt. Daar let de elite op. Ze zullen nooit een exemplaar kopen waarover enige twijfel bestaat. Dat heeft tot de paradox geleid dat robots de betere echte-mensen zijn geworden. Ze zijn veel beter getraind in het correct beantwoorden van de strikvrage. Omgekeerd zijn om die reden ook al een aantal echte-mensen geshredderd. Materialdefekt.

*In welchem Bereich haben Sie bereits erste Erfahrungen gesammelt?*

Ik glimlach. Ik kijk haar aan. De Bewerbungsmappe ligt tussen ons in, vol Unterlagen. Ik schrijf, zeg ik. Laat je me nu gaan?



google komt met  
de zichzelf uitlatende hond  
het eerste huisdier met ingebouwde chip  
denk niet aan een halsband met kerstverlichting  
de zichzelf uitlatende hond  
ziet er net zo uit als iedere andere hond  
behalve dat het  
zinloos is om hem uit te laten

## daten

Ik ken een stel dat elkaar kent van Youtube  
niet van tinder of elitepartner, maar dus van Youtube  
zij werd verliefd op zijn muziek  
dat was het eigenlijk wel  
soms is alles zo eenvoudig en mooi.

## SUCCES

succesvolle mensen

dat zijn mensen die zichzelf een uitdaging stellen  
zoveel mogelijk worsten eten in drie minuten tijd

succesvolle mensen

dat zijn mensen die door de eeuwen dansen,  
reuzen op de schouders van reuzen

succesvolle mensen

hebben vaak een mondspray nodig, voor de zekerheid  
succes is een kwestie van zekerheid

succesvolle mensen

horen de echo van een verregende herfst  
een halve eeuw lang

## Europa

Europa is een heuvel van krokant schuimgebak  
langs ons zien we de geulen die zijn uitgeslepen  
in de tijd dat de suikerstroop nog gutste  
we tonen elkaar leedvermakend onze tandenrot

Europa puilt uit van identiteit  
prevelt een wijsgeer met grijze slapen  
voor een gapend publiek dat is gekomen voor  
de crackers met zalmousse en avocadopurée

Europa heeft zijn logo allang verloren  
Een stalen stier? Een canon van PDFjes?

Continentie is een aandrang  
de eerste echokuil van landsbelang  
Europa is een krater met een vlaggenmast  
een *grenzwertig* experiment.

# De mens

De mens is een koord  
gespannen tussen prijssignalen  
een rafeling van verhalen over verhalen

## loflied op mijn niet bestaande homosexualiteit

Wij lieve kinderen van oude fertiliteiten  
de wereld is een spons die ons zaad verzwelgt  
wij dansen niet om een Venus, er is geen kribbe  
gezoogd wordt er niet, niet door ons

wij lieve kinderen van oude geslachten  
fietsen hand in hand met onze beeltenissen  
de paden voeren ons weg van de kut  
de wond in jullie middelpunt

wij lieve kinderen van oude liefdes  
zullen ons herinneren wanneer we zingen  
wanneer we tot de oorsprong komen maar  
niet metafysisch worden van extase

## gevoelshuishouding

Angst is een dikke stofzuigerzak  
die binnenste buiten gekeerd  
op ons hoofd staat.

Jaloezie is een spons  
die leeft in de holte  
van onze borstkas.

De liefde is een rond tapijtje  
dat schuift over het parket.

De haat is een staalborstel  
die onze ingewanden schuurt.

Het verlangen is een dweil  
weggepropt tussen onze gedachten.

Walging is een kartelschaar  
ergens halverwege onze slokdarm.

## Surfin'

Schrijven is geen communicatie.

Letters blijven in de eerste plaats gewoon tekens. Net als de pijltjes op jouw toetsenbord.

Want zo zit het:

we surfen allemaal op de stream.

en catchen de wave die voor ons is

we catchen de wave of de wave catches ons

we liken de waven, maar ze catchen, dat is de kunst

of gecatcht worden, dat is om het even

want zolang er wordt gecatcht, liken wij de waven



## Loflied

Het is perfect. De diplomatie tussen illusie en realiteit  
is geen geheime uitwisseling van spionnen  
op lange bruggen of afgelegen militaire vliegvelden  
maar vrolijk luchthappen, alles volgens het script

we zijn volmaakt geboren wanneer de tijd begon  
en toen hadden dwergen de wereld afgesloten van de bron

een goed afgewerkte navel  
is een privilege, zegt het dansende meisje

en ze ontwapent een legioen eeuwigheidsverslaafden  
zij leggen hun kolder af, en staren naar het middelpunt  
van haar buik.

het is perfect. De morgen begint met een haan  
die ons muisklikt uit de slaap.

## Facebook

Straks, over een halve eeuw ofzo,  
zal een van ons overleven en, kapot van verdriet  
zoete herinneringen, foto's op Facebook plaatsen  
samen in dat leuke restaurant  
met Isabela en de kinderen in het park  
een boswandeling

Facebook zal dan ook van die foto's weer  
herinneringen maken. Kijk: drie jaar geleden  
ging je hart stuk.

Facebook zo bezien  
is een duivelsmachine

# ZOUT

*Die Einstellung bezieht sich auf Eier der Größe M. Bei kleineren Eiern müssen Sie die Einstellung entsprechend näher zur Einstellung weich bewegen.*

niemandland

Motorblokken, lege plastic flessen  
opengebarten bodems, afgedankt prikkeldraad. Banden.

de schaduwen van trekvogels wuiven over de  
doornenstruiken, die volhangen met wc-papier

het landschap kookt, maar koud  
bier is alleen achter de grenzen

*place of no place*

het wachten wordt hier morgen onuitgevonden

schuif eens op je ligt op mijn helft  
de afspraak was je zou me hier gezelschap houden  
je zou me voorzien in mijn behoefte aan zingeving  
en nu dit

ik had je broer die boormachine nooit moeten lenen  
maar het is nu eenmaal gebeurd

nu leven we onder een grijze regenboog  
en moeten we lijden als we neuken

schuif op naar je eigen helft jij, en lees een boek ofzo  
ik houd hier stand, gewapend met een bundel

rijpere poëzie

## Wat is voornaam

*Die vornehme Seele hat Ehrfurcht vor sich - Nietzsche*

Ik ben een visionaire zaadcel  
in een doopvont vol Facebookcommentaren  
Wat is voornaam? Dat blijft de vraag.

Er zijn verschillende abstractieniveau's  
van dat wat is, van al wat een frequentie heeft

Er zijn woorden die condenseren aan de lucht  
of gebocheld achterblijven langs een vangrail  
vergeet de woorden. woorden zijn het vreemdelingen-  
legioen van de verstomming.

Wat is voornaam? Ogen die naar elkaar loeren in een ether van wantrouwen.  
Reptielen in een stille poel. Een stokoude baron in een Bentley, met praal die  
flubbert langs zijn revers.

Wat is voornaam? *Wertheschaffend.*

De mensen zouden koplampen moeten hebben  
zodat ze, wanneer ze elkaar  
bij duister tegemoet komen, hun lichten tijdelijk kunnen dimmen  
om aan te geven dat ze op de hoogte zijn van elkaars aanwezigheid  
om een teken zetten, een waarde te stichten  
zonder dat ze elkaar hoeven zien

## Nationalisme

Een land is een letter met een gehesen serif  
brokstukken van een afgelegen daad  
een monument gemaakt van onzichtbaar prikkeldraad  
een kelk voor onderdanig ongerief

Er staat een woud van vlaggenstokken  
made in China  
een bijna

willekeurig volk vindt er  
saamhorigheid  
vlaggen hijsen  
meeuwen krijsen

Een land is de kriebelhoest  
van een ingebeelde soeverein  
de zwerende illusie  
van gedeelde pijn

## small arms

Ze worden aan de lopende band geproduceerd door Duitse bedrijven. Small arms. Je kunt er een playmobilleger mee bewapenen. Of twee.

Want zo gaat dat.

In 2012 zette Heckler und Koch, opgericht

*Granatmaschinengewehr*

in hetzelfde jaar als de Verenigde Naties,

235 miljoen Euro om,

*Volkspistole*

Het bedrijf is gevestigd in de Hecker & Koch-Straße nummer 1 in Oberndorf en heeft ongeveer 700 werknemers.

*Präzisionsschützengewehr*

De wapens van Heckler und Koch zijn zodanig ontworpen dat ze een product family vormen.

*Anbaugranatwerfer*

In 2015 mag het bedrijf 48 granaatmachinewapens,

1600 volautomatische geweren en 100 machinepistolen aan Oman leveren.

*Universale Selbstladepistole*

Dit levert het bedrijf 3,1 miljoen Euro op.

dader

het was een jongen met stoere muziek op zijn koptelefoon  
een jongen die te weinig masturbeerde

zo luidde het profiel van de dader. Het was een Marokkaanse jood  
dus zeggen we liever niet dat hij Marokkaan was. Of jood.

dus was het was gewoon een jongen met een koptelefoon  
een jongen die te weinig masturbeerde



kitch

“Je sluipt op je tenen langs de ingewanden van mijn ziel”  
zoiets schrijf je toch niet? Ik wil dat je je excuses aanbiedt  
aan alles, luister je, aan de hele wereld

Je houdt je telefoon schuin van je hoofd af  
om het risico op stralingskanker te verkleinen

Ik zie het wel. En dan zo'n dichtregel  
weet je dan niet dat de wereld een afluisterorgaan is?

Je wipt altijd zo overdreven  
alsof je een verklaring af moet geven

aan een instantie, je liefde is een protocol  
een spreadsheet op je laptop, een slogan,  
een krantekop.

ik ga taarten bakken  
van jullie gezeur. Anderhalf uur op tweehonderd graden  
met plezier kijk ik naar het ovenraampje, terwijl ik mijn geestesoog  
laat zwerven door het buizenstelsel onder jullie stad  
waar ik metingen coördineer

alles in deze taal is voetsoldaat in het leger van de prins  
iedere natie is opgedrongen taal, dat heb ik zelf gelezen

fuck it

ik schrijf niet voor de prins, ik schrijf alleen voor mijn vriendjes  
en hun gezeur.

de jongen met de dreadlocks lacht schamper  
hij was amper twintig maar dus wel al die dreadlocks  
hij stond voor meer dan hij waar kon maken  
ik liet hem even dansen in mijn brillenglas  
gladgeschoren zou hij zo kunnen oberen  
maar hij was wat we noemen alternatief  
dat had hij afgekeken van Johan die op een boot woonde  
en vooral ook van internet  
ik liet hem even in mijn focus dat de dreadlocks zwierden  
sloot mijn ogen voor een seconde of tien  
om zijn toekomst te fastforwarden  
backpacken in Cambodja, een jaar zeilen  
een studie of twee, een vriendin  
en dan het afscheren van de dreadlocks  
ik zag de jongen zwijgend formulieren invullen  
volhardend op een financiële afdeling  
tot er een dreadlockfoto van hem opdook op Facebook  
en hij stante pede werd ontslagen  
want zoiets kunnen we natuurlijk niet hebben.

## Dichtung

Ik ploeter niet graag. Staar niet graag in een scherm.  
Ik wil Dichtung zonder bleekmiddel,  
terug naar de ouwe en zijn feilloze gezang  
naar toen ironie nog niet dubbel sloeg  
naar liederen van onbetwistbaar belang

maar wij omgeven ons met een walm wij  
wroegende geesten in een veel te ruime kroeg  
we bouwen staketsels om al onze defecten  
en roepen de puinhopen tot pretpark uit  
we spelen met bierviltjes en plassen straks  
zacht onze stiekeme gebeden in de urinoirs  
bezien schuins elkaars gezichten in de asbak  
en de drank in onze glazen, op zoek naar de man  
die nog authentiek is, zodat hij hangen kan

*it is the age of decadence and we know it*

de presentator van de televisie knikt steeds sneller  
zijn voorhoofd lijkt wel op een geigerteller  
zijn tanden vormen de kantelen van een borstwering  
en zijn stem wipt, wipt ons vrolijk naar de tering

*“Al ben ik zo zwart als roet / ik meen het toch goed.” (folklore)*

Een hele grote neger, zijn lengte bedroeg twee meter vijftig, kwam een winkel binnen. Hij vergat te bukken en stootte zijn hoofd in de deuropening. De deuropening liep niet onaanzienlijke beschadigingen op en de grutter die de winkel met hart en ziel uitbaatte voelde dat hij een oplossing moest verzinnen voor het hele grote neger probleem.

“Verboden voor hele grote negers” stond er een week later op een bordje boven de deuropening. De broer van de winkelier was ook reusachtig groot. Hij mocht uiteraard de winkel betreden, maar moest andere klanten die het bordje was opgevallen herhaaldelijk opmerkzaam maken op zijn blanke huid, om hen in te laten zien dat het bordje niet op hem van toepassing was. Dit was een tijdrovende bezigheid die de broer van de winkelier afhield van zijn eigenlijke werkzaamheden (hij stapelde kratten en hield de bovenste schappen bij).

De winkelier werd moe van de misverstanden, en zinde naar een oplossing. Hij veranderde, na overleg met een bevoegd geestelijke, het bordje in het volgende: “Verboden voor negers”.

En de zomer ging en de herfst kwam.

Op een dag kwam een kleine neger, met een vriendelijk gezicht, de winkel in. Iemand wees de kleine neger op het bord. Deze knikte bedaard. Maar er had zich een mensenmenigte om hem heen verzameld.

“Kun je niet lezen?” riepen de mensen en ze wierpen rottend fruit.

De kleine neger keek naar de grond en verdween uit de winkel. De grutter schudde zijn hoofd en zette een kruisje in zijn kasboek.

En de herfst ging en de winter kwam.

De kleine en de grote neger kwamen elkaar tegen, en besloten een eigen winkel te openen. Omdat ze zich gekwetst voelden door het voorval in de herfst, gingen de meeste negers liever naar deze winkel, ookal was het aanbod er beperkt. De deuropening van de winkel was drie meter hoog, zodat deze ruimte bood voor groei en nog grotere negers.

Dat bleek een succes. Er hoefden geen bordjes te worden geplaatst. Desalniettemin meden blanken de winkel, alsof er duistere praktijken plaatsvonden. Sommige spraken er zelfs schande van.

“Zo'n grote deur, sprak men, dat is toch niet normaal? Daar woont de duivel acher!” zei de broer van de winkelier, die zich schuldig voelde omdat hij alle problemen had veroorzaakt.

Toen kwam er een dikke blanke man de winkel van de negers binnen. Hij was te breed voor de deuropening, die door zijn binnenkomst aanzienlijke schade opliep. De negers wilden een bordje plaatsen met de tekst “verboden voor dikke blanke mannen”. Er kwamen nauwelijks blanke mannen in de winkel, maar het ging om het principe. En omdat ze niet minder principieel wilden zijn dan de blanke winkelier, spijkerden ze uiteindelijk een bordje met de tekst “verboden voor blanken” naast de deuropening.

En de winter ging en de lente kwam.

De kleine neger en de dochter van de blanke winkelier werden verliefd op elkaar. Hun relatie trotseerde alle smeekbedes en dreigementen, en er vond een huwelijk plaats. Ze openden een winkel met een vier meter brede en vier meter hoge deur, waar met gemak een olifant door naar binnen kon. De mensen vonden dat zo'n cliché dat ze zich ervoor gingen schamen. Er was niemand die de nieuwe winkel met de olifantendeur betrad. Economisch gezien liep de winkel dan ook uit op een fiasco.

De andere winkeliers hielden dit natuurlijk nauwlettend in de gaten, want ze waren bang op soortgelijke wijze ten onder te gaan. Een voor een verkleinden ze hun deuren. Eerst ging dat met kleine stukjes van een paar centimer, maar al gauw onstond er een wedloop en waren de winkeliers ijverig bezig, hun deuren zo klein mogelijk te maken. Hun klandizie had geen andere keuze dan zich steeds verder te bukken. Deze gewoonte begon zich met het verstrijken van de jaren en de generaties in hun lichamen vast te zetten. Dit is de echte reden waarom bijna iedereen, ongeacht ras, geslacht of sexuele oriëntatie, in het dorp tegenwoordig een bochel heeft. En dat heeft het seizoenen niks te maken.

## Beethoven

Ik wil Beethoven overal opzetten.  
Luister goed. Voor het effect.

Ik wil Beethoven draaien in een technoclub  
en mensen in trance zien springen op de Pathétique.  
Een eenmalige gebeurtenis: in een verduisterde  
technoclub staat naast verstilde luidprekers  
een concertvleugel, bespeeld door een groot pianist  
voor een publiek dat uitzinnig aan het dansen is.

Ik wil Beethoven achterop de fiets.  
Ik rijd hem door een steeg de stilte in, ik ben erbij  
wanneer hij eeuwig gaat doen.

## Onze stilte

intieme hygiëne  
is meer dan kutzeep  
het is verzorgd taalgebruik  
tussen de lakens.

een goed onderhouden stilte

iedere dag opnieuw



*We onderbreken deze gedichten voor een bericht van onze sponsor waarbij het de fabrikant betreft van een kwalitatief hoogwaardig schoonmaakmiddel dat u veel schrobben en gewrichtspijn zal besparen. De sponsor heeft er bewust voor gekozen zijn product placement ongeveer halverwege dit boekje te laten verschijnen omdat academisch consumentenonderzoek heeft uitgewezen dat de gemiddelde lezer in dit stadium commerciële boodschappen optimaal absorbeert, en de waarschijnlijkheid derhalve het grootst is, dat een dergelijke absorptie tot een daadwerkelijke aanschaf van onze producten zal leiden, hetgeen een aantoonbare toename van de verkoopcijfers zal bewerkstelligen, waardoor onze sponsor goed beslagen ten ijs zal komen wanneer hij de kwartaalcijfers alsmede de prognose presenteert tijdens de volgende aandeelhoudersvergadering aanstaande dinsdag, aangezien zulks de triple bottom line van de bedrijfsactiviteiten van onze sponsor positief zal beïnvloeden.*

Merken vechten niet met elkaar  
ze stralen met hun aureolen. Oneindige vooruitgang  
is een decolleté dat doorloopt tot aan de eierstokken  
die aan het oog zijn blootgesteld achter een soort plexiglas

## Berlin

Jarenlang was ik Ampelmann.  
In de Bernauer Straße. Mijn stad  
is alles. Een heidense dialectiek  
verkreukelde de vrome Lindenlaan.  
Ik houd van al die verandering  
al kostte me het mijn baan

Nu wil ik stage gaan lopen bij een PR-bureau.  
Waarom niet? Ik houd van werken in een jong team.  
En we kunnen zoveel bereiken, ik bedoel  
de luchten hier raken maar niet vol.

Mijn stad is een doolhof voor paradijsvogels  
die elkaar besnuffelen voor een vinderloon  
of zich alleen in de ondergrondse verkrommen.  
Mijn stad is een icoon, met gaten voor de bommen.

## Fantasie

Sloop mijn stellingen, breek mijn botten  
teken op een kaart een land waarnaar ik op kan rotten  
vertrap mijn cultuur met kousenvoeten, zwaai sloop-  
kogels tegen mijn verhemelte, smeer mijn bek dicht met stroop  
giet mijn longen vol met lood  
wens me de tyfus, wens me de dood  
martel mij, martel mijn evenknie,  
maar ontnem me nooit, nooit mijn fantasie

Vierendeel mijn oordelen, zeg al mijn abonnementen op  
ontkleur mijn regenbogen, kauw me stuk als zoute drop  
verschroei mijn wenkbrauwen met een strijk-  
ijzer, gooi mijn redenen achter de dijk  
neem me al mijn liefste dromen af  
maak van mijn ziel een massagraf  
verbrand de aarde zover ik haar zie  
maar ontnem me nooit, nooit mijn fantasie

## Mededeling

beter word ik niet, zei de dichter  
met een stelligheid die zijn publiek deed rillen  
hij is tot over zijn oren verliefd op een geledpotige  
van wie hij de poëzie heeft ingezien

zien jullie het dan niet, schreeuwt hij  
cheerleaders die hun armen de lucht in  
gooien en zwaaien met hun poms nemen  
bijkans de vorm aan van ovaria

Het is een opgewekte morgen in januari  
de straat is weer eens vol ready made's  
de dichter kleeft in halfslaap achter een raam  
hij is een jaar of zeventienhonderd  
vergeet dat niet. Zijn muren zijn gemaakt  
van boekenkasten die de encyclopedieën  
torsen, vol grafliederen voor versleten kennis

Hij doodt af en toe een insect dat uit is op zijn bloed  
gewoon met zijn handen, dat de pen een machtig wapen is  
dat is je reinste propaganda

De meeste pennen kunnen niks uitrichten  
wanneer een dichter zijn huis uit wordt gezet  
goed, hij kan de hemelen openen, mooie dingen ten  
tonele voeren, vuurvliegjes een tango laten dansen  
met de dood, mantra's componeren voor veelarmige  
halfgoden, frisse alexandrijnen rijmen voor  
de elite die moet dansen rond een eeuwig vuur  
en alle beelden in ultra-hd projecteren op het zwerf

op een gure maandagmorgen in januari  
als de dichter zijn huis wordt uitgesmeten  
wordt zijn pen hem gewoon achterna geflikkerd

gierigheid is een slechte maar moeilijk te saboteren impuls

de beelden van alle cctv-camera's zijn een pornofilm voor god die we gezamenlijk maken want je weet nooit wanneer de ouwe zin krijgt.

*we zijn allemaal even briljant  
maar niet de hele tijd*

## Talentshow voor de jury van talentenshows

**gezocht:** substituutvader met kapitalistische inslag

Er zijn er die de wereld bezien  
door de ogen van een uitgestorven vissoort  
voorbijgaand, of als een traan in een rivier.

Het collectief onderbewuste is een dreun die we allemaal voelen omdat we hem allemaal tegelijk ontwijken.

Decadentie is de Schoonheid opsluiten uit angst dat je de sleutel verliest.

De zon is een machine. Hij spuit dagelijks gloeiend hete honing  
in alle richtingen. Wij interpreteren die honing als licht.

Dichters, draag de muilkorf van de beeldspraak, omdat de taal iets is waar je dwars doorheen bijt.

kom, speel nog een keer tetris met mijn ballen

Je bent met haringen in de weer omdat je me probeert op te zetten als tent.

schrijven is schrappen wat niet lekker loopt schrijven is schrappen wat de lezer niet wil of verwacht schrijven is schrappen zo haar rechthoekige bril schrijven is de waarheid schrappen

titanen gaan overal met elkaar op de vuist, respect  
kennen zij niet, zij malen niet om dingen  
tussen de regels lezen

ik zie toch een klein aambeeld verscholen achter je ogen

Er bestaat een moderne editie van "Mein Kampf" met de titel in letters van prikkeldraad

ik wil altijd iets  
al is het maar  
voldoening uwerzijds

de autoriteit van een grote onderbroek aan een waslijn  
zegt je dat iets?

## Glorie is een verraderlijke baken

Hoe mooier je bent, hoe mooier je herinneringen

Het al wat oudere meisje wordt op de wip gelegd en aangeduwd. Haar kont is rond. Wegkijken dus.

Uw gebit zien we los van u. U kunt in onze administratie ook geregistreerd staan met twee gebitten.

Als je gaat letten op nephout word je gek. De tafels, het houtoptiek in oude auto's, boekenkasten, linoleumvloeren, placemets met een houtopdruk en jaarringen geprint op pakpapier. Zelfs de bossen staan er intussen vol mee.

Met grootmoedertje is niets bijzonders aan de hand.  
Ze heeft haar lippenstift weer opgegeten.  
Schilderen doet ze nog wel, maar alleen met de schaduw van herhaling.

Een Chinees begon hard in zijn mobiele telefoon te praten  
hij had mijn glimlach genegeerd en waarom zitten we hier  
überhaupt. Dan steekt hij een sigaret op. Leve de live-poëzie

Wat moet je met vier huwelijken Hemingway? Dansen er niet genoeg schaduwen om je heen?

we zitten hier op ooghoogte met Jupiters manen  
met elkaar aan een ovale tafel te wachten  
tot eindelijk een keer iemands gezicht loslaat

een man gewikkeld in een vuilszak naast een condoomautomaat

Die hele fucking schaamte reclame-  
posters voor dezelfde flop.  
het is zo fucking poëtisch

Ik beloof je eeuwige trouw: mijn schat, laat tussen ons  
gelden de hemelse wetten, wat is daarop je respons?  
OK. Ik zal het alvast op de Blockchain zetten.

zombies zijn slaapwandelaars vol zelfverwilt  
met te strakke bretels om hun geest

de logica van de oorlog woedt ook in vredestijd

Bij voortdurend  
baloor ik nu mijn hielen helling op helling af  
voor een boodschap. Voor een grap.

Overall is poëzie. De beat is een daad  
die de wereld beatificeert.

# ZUUR

*De wereld is me grimmig nu  
mijn schaduw is kleiner dan ik  
en kleiner nog zijn mijn gedachten*

## openbare dronkenschap

Stomdronken worden met majeur en mineur akkoorden  
pissen in een wit licht tegen een muur van begrip  
en glimlachen van oud-geliefden.

Hier een boodschaploze vreemdeling

Dansen als een pias

op stucwerk van een halve eeuw oud. De lucht snuiven  
en gewoon een en al bedachtzame vlam zijn. Zuipen.

Tussen het wippen door. Het geluid een alibi.

Dansen met gestrikte veters

door de gaten in de nacht. Raaskallen

over het schutvel van de tijd

lallen, tot de duivel je bevrijd

ik ben exotisch in alles  
daar heb ik tijd voor vrijgemaakt  
aan mijn schrijftafel. Groentes  
die eruit zien als drakenkoppen  
amberkleurige vrouwen met gepenseelde glimlachen  
in zijden gewaden, aanlokkelijk  
als net ontdekte creaturen

ik sta op. De exodus naar de schaduw  
van haar wimpers was me verraden  
een stem schuurt: de banaliteit, de banaliteit  
in mijn ingewanden. Ik vat de slaap niet.

ik moet eerst eens leren lopen. Ik ben een blikken man  
laat ik een exotisch hart huren. De mist in stappen  
met ingehouden adem.

Ik ben in alles wat ik doe exotisch  
een donkere corona omgordt mijn geest  
wanneer deze glijdt in de nacht



## Substantie

ik ben een middeleeuwer  
geef mij substantie  
ik wil substantie  
geen hostie  
en geen godsbewijs  
ik ben de straathond  
die scharrelt rond jouw huis  
op zoek naar mijn substantie  
doe je garagedeur op slot  
want jouw nieuwe  
BMW M6 G-Power Hurricane CS  
die heeft substantie  
en een dubbele uitlaat

Onder entertainment  
val ook jij, die de diepten doet vibreren  
van wat we ooit samen bezaten, onze ziel

Onze systeemloze bureaucraten plaatsen je  
met een maximum aan opgewonden zelfgenoegzaamheid  
in de schappen met de commerciële pop

Onder entertainment  
valt ook mijn boosheid, die wel grappig is  
en onze droevige saamhorigheid

het lied dat we samen nooit zongen  
onze verzwegenste momenten  
dat is mijn entertainment

## Monument voor een zwerver

Hij veegt zelfreferentieel onder zijn navel, maakt een ouverture met zijn handen om de duiven te verjagen. Weinig mensen kennen hem, en hij spuugt zijn tanden uit wanneer ze naar zijn historie vragen. Hij raakt soms overstuurd, dan slaat hij met een oude ruitenwisser en pist een kruis. Zijn matrassen zijn vol schimmel en onkuis, zijn vel is gehavend door de slopende jaren en de gure nachten langs koude pilaren.

Twee kinderloze schaduwen gaan op in hun spel met de gevels en de zon. Hun onvervulde kindwens is een van de vele onvolkomenheden in de hedendaagse maatschappij.

Hij kauwt op een peuk en er ligt een muntje in het Starbucks-bekertje dat voor hem staat. Hij zal vannacht zijn ledematen weer in de straatkant vouwen. Aan zijn baard is te zien dat hij waarschijnlijk heeft gekotst.

Maar dan zie ik zijn hond op drie poten, de dame, dansen.

Er was eens een jongen  
die onophoudelijk  
zijn eigen tong eraf beet.  
In het hospitaal  
baalde men  
van het bloedverlies  
want er moest  
altijd behoorlijk  
worden bijgetankt.  
En de jongen  
wilde aldoor zeggen  
dat het hem speet  
maar je hoorde alleen  
een droge rochel

## Assange

Daglicht maakt de huid van tomaten blozend rood als de zon.

Julian Assange zit al vier jaar lang vast in de ambassade van Ecuador, zonder daglicht. Zodra hij een stap buiten de ambassade zet wordt hij gearresteerd.

Zijn leven is een showproces  
Op de wc hangt een scheurkalender  
zodat Assange weet wanneer zijn verjaardag is  
als hij staat te leaken

Assange is de albino van de witte man  
duivels hebben hem ondersteboven opgehangen  
aan zijn ideeën  
en duivels willen zijn ziel uitdrogen.

De ambassade bevindt zich in Basil Street. Dat is recht tegenover Harrod's. In Harrod's kun je een crème kopen om je huid witter te maken. Of je kunt er een kunstzon kopen. Je kunt er alle kanten uit.

## Vriendschap tussen dichters

Ik geef je een rondleiding door mijn woordengeilheid  
en verklaar je alle attributen, alle hendels, alle knoppen.  
Jij luistert met vriendelijke interesse naar je vakbroeder  
als ik weer omkijk heb je je haren los gedaan  
vaart de maan achter jouw hals de schimmen in

en knik je mijn regels weg met een glas rode wijn  
dat ik je serveer en je smijt blikken van genegenheid,  
begint te metaforen uit je eenzame hart

je bent veel te abstract, zeg je, je holt jezelf uit  
alles wat ik hoor is het rammelen van je apologieën  
je bent een hobbymonnik die zich alleen waant met het Zijn  
zoals je genoegzaam lussen maakt in je mobiushuis

was je maar wat hoeriger met je betekenissen  
zoals de stad met haar skyline of een meisje van drie  
want nu hoor ik je lachen, en het is nergens een echo van

Ik word gulzig naar je semiotiek en trek in mijn hoofd  
een stippellijn. Daarover ga je balanceren, en onderwijl  
houd ik voor jou de vogels gevangen in de lucht

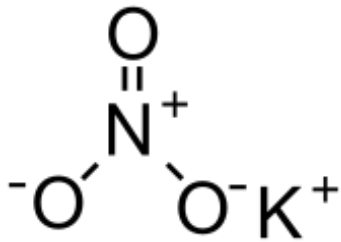
## politiek gedicht

De politieman voor de Israëlische ambassade speelt een spelletje op zijn mobiele telefoon.

Vogels schijten aan beide kanten van het hek.  
In vogelstront zit salpeter.

Iemand heeft een penis op de muur van de ambassade getekend.  
En iemand anders heeft deze besneden.

Van salpeter maak je buskruit.  
O, no. Ok.



## Umsturz

De val van de muur, voor wie het nog heeft meegemaakt:  
dat was wat. Alles anders. De mensen in het Oosten kregen,  
van de ene op de andere dag, duizenden supermarkten erbij.  
Niet de opening van een enkel nieuw filiaal of een poging  
hier voet te vatten van een buitenlandse keten, nee,  
duizenden supermarkten ineens, met volle schappen.  
Wij kunnen ons dat vandaag de dag niet meer voorstellen.  
Het hoogtepunt van wat vandaag de dag onze verbeelding  
kan bereiken, is misschien dat morgen  
alle Aldi's Lidl's zijn.



jongens, we gooien de taal weer eens open  
we gluren naar een universum  
dat nooit geboren is

wie weet er nog een metafoor?

dichten is jezelf opsluiten in de taal en de sleutel doorslikken.

woorden teletterslaan  
tegen een hoge ruit waar licht achter schijnt

## Depressie

Depressie is een vuil spinnenweb  
achter je ogen achtergelaten  
door de achtbenige hybris  
die in de diepte sprong  
een vlassig weefsel waarin  
het zonlicht bevriest een diepe  
treurnis in de configuratie  
van je moleculen een zwarte cirrus-  
wolk die het ultieme verlangen uitbraakt  
een klaagmuur van aminozuren  
autodestructie die zijn antennes  
heeft afgezaagd ondergang  
van alle waarde en tegenwaarde  
verknistering tussen ingebeelde vuisten  
van ongeborgenheid dood van alle aan-  
staande dialectiek een ziekte  
waaruit geen licht ontwijkt.

Een banaan! Een banaan! Triptofaan  
levels hoog genoeg om door te gaan  
doe niet zo moeilijk, doe als de maan  
kruip vanachter het donker vandaan

## Hebzucht

Hebzucht is, dat mag je niet zeggen, de oorzaak van het kwaad.  
Toch is het zo.

Er zijn mensen die alles naar zich toe harken  
“Meins!” schreeuwen tegen alles wat hun lijf benadert.  
Er is een fall-out van mijlen om hen heen.

Kijk, daar zweeft de aarde. Is dat niet die planeet vol met weefsel dat  
“Meins!” schreeuwt?

Verwar hebzucht nooit met egoïsme. Het ego wordt door de hebzucht  
verkracht. Het is een banale verslaving, net zoals het geval is bij substanties  
als alcohol, nicotine, (5 $\alpha$ ,6 $\alpha$ )-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-  
3,6-diol diacetaat.

Het is verslaving aan een substantiële substantie.  
Het is constipatie zonder dat er wordt gegeten.

Hebzucht is overal. En oneindig. Het biedt ons de oneindigheid.  
En daarom is het de oorzaak van foute poëzie  
en het kwaad.

## Formulier

Ik lig op mijn rug in bed.

Overal is pijn.

Ik wil een formulier invullen,

voor de vorm, het liefst een van meerdere pagina's

waar ik vervolgens twee keer mijn handtekening op mag zetten

Een formulier is een ongezongen psalm

op de stippelijnen woont mijn zaligheid

dat zit ik te bedenken

Ik vraag om mijn pen

een formulier zegt alles wat er te zeggen valt

op oneindig veel manieren

Ik roep da capo, da capo

breng me nog meer formulieren

niet rijk zijn

we hebben een mooi huis  
gevouwen van een pak cornflakes  
niet rijk zijn is een feest

we leven in de slaapkamer  
we gaan met het speelgoed naar bed

bonensoep en oud brood  
een tekening op een te kleine kassabon

keihard zingen onder een koude douche  
tegen de scheur in het plafond

raden welke dieren er wonen  
in de dierentuin onder het bed

niet rijk zijn is een feest  
behalve voor de armen van geest

## Digitaal

Onze planeet is een touchscreen.  
We lopen de hele tijd checkboxes  
aan te vinken. We zoomen in en uit  
met gebaren en klikken.  
We zijn echter opgehouden met kijken,  
dat was te moraliserend.

Gele insecten met vierkante ogen blokken zich  
onder onze huid. Dat voelt koud, dat voelt dood.

Touchscreens zijn intuïtief. Een intuïtieve planeet  
wie kan daar nou tegen zijn?  
Ik loop met maanstof in mijn jas te ijsberen  
ik wil geen intuïtieve planeet  
ik wil een planeet die onnodig ingewikkeld blijft  
met een dikke handleiding die altijd zoek is.

ik ben een expert in mezelf zijn  
er is geen pijn tussen al die rollen

die mij spelen, de meningen die  
met hun woorden leuren, de  
humorloze zelfigheid van de  
experts die ik niet hoef te zijn

al die personages zijn slechts overjassen  
die vorm geven aan mijn kapstok van lucht

## SEX

Belangeloos en geil zit het paar  
bovenop elkaar. Zal ik de muziek aandoen?  
Zegt ze. Hij knikt.

Zullen we iets sacraals gaan stichten?  
Zegt hij. Ze knikt.

Een mens is zijn beeltenis.

Als je kunt praten  
terwijl ik je zoen.  
We luisteren naar de resonantie  
in onze jukbeenderen,  
want dan zijn we vreemden  
van elkaar.



## uitsterving

Steeds meer diersoorten kunnen het niet meer bolwerken  
ze bedreigen ons met uitsterving  
en voeren hun dreigement doorgaans na een halve  
waarschuwing ook daadwerkelijk uit.  
Hun dna gaat voor altijd naar de sterren  
met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat het  
er nooit opnieuw van zal komen.

want de tijd is een fanaat  
die alle Olympische afstanden tegelijk rent

want de tijd is een lege notenbalk  
die maling heeft aan melodie

# BITTER

God,  
Ik kots op u.  
Dat is geen belediging.  
Het is veeleer de uiting van een fysiologische reactie. Hard braken.  
Ik zeg het u omdat anderen daar te laf voor lijken.  
Ik zeg het u omdat het de waarheid is.  
De waarheid is eeuwig, maar alleen dankzij ons die haar durven uitspreken.  
Voorwaar, ik zeg u: hoe anders kan ze "zijn"?  
Zonder die eeuwigheid bestaat u niet. U ziet: ik doe u een genoegen.  
Maar daar verwacht ik dus wel iets voor terug.  
Herschep de wereld nou eens naar het beeld van onze kinderen.  
Ik weet dat u dat kunt, niet omdat het zo staat opgetekend in de boeken.  
Maar omdat daarin uw oneindigheid schuilt:  
U bent het En-toch, het onuitroeibare verlangen.

## Onze stilte 2

Stilte van de diepe, diepe eeuwigheid  
het hartfalen van het zijn, waar je niet over mag spreken  
de stilte voor het vragen heeft nooit bestaan  
een thermale kracht, een gezelligheidsdier  
speelde de eerste toon  
onze stilte is gewoon keiharde muziek  
uit het rijk van de doden.

## Hoe zit gelukkige poëzie eruit?

Maar weet je dat dan niet? Geluk heeft geen stem. Het moet zich eerst verminken alvorens het kan klinken in jouw taal. Het is vooralsnog niet meer dan de zucht naar mededeling. Geluk heeft een domina nodig, een doornenkroon. Het zoekt naar woorden die het beloven stuk te maken.

Het is het grote geluk van de poëzie dat de dichters zich verstoppen in hun schaduw, en jammeren dat ze minder zijn dan niets

## doodrijden

mama reed op een fiets, een fiets  
van uitstekende kwaliteit, zo goed,  
dat ze er nu nog op rijdt, zo goed,  
in de antihemel waar ze is geborgen

maar ze keek niet op tijd achterom  
naar de bus die haar toen schepte  
haar schepte als een zandtaartje  
dat meteen stuk was

ik las puberwoorden voor op de begrafenis  
huidschilfers die men elkaar bij zo'n gelegenheid  
graag in de ogen strooit. Slaap zacht.  
Slapen is vrijen met de dood.

slaap zacht, ellende, slaap zacht, waarheid  
slaap zacht onder stapels ontwortelde  
bloemen, de diepte die moet overwoekerd  
de diepte die wil alles doodrijden

in stilte werk ik aan een herrijzenis  
geen omkering, geen graf in de wolken  
maar een woordje of twee  
uitgekraaid door je kleindochter

## Uit mededogen

ik herinner me een onthoofd  
meisje een beeld dat ik niet  
had moeten zien  
dit is propaganda  
stond eronder.  
Dat zal.

De dood hoeft niet te flyeren  
mensen verspreiden  
zijn propagandamateriaal  
altijd gratis

## last man standing

De last man standing is de eerste die die geen gevaar uitstraalt  
een man met de traagheid in zijn knoken, de gehele mensheid  
lag bedlegerig voor zijn ogen, en loste bloedhoestend op in  
een bruine rivier.

De last man standing is een boom van een vent die niet kan lezen  
een kerel die niet weet wat een dunschiller is  
en zijn handen wast met spuug

ik vraag me af wat voor schoenen hij aan heeft  
de last man standing  
en of hij nog de moeite neemt  
om ze te poetsen

waar hij in dat geval de schoensmeer vandaan haalt  
of de borstel, of de lap

en of er nog iets is waarvoor het iets uitmaakt  
dat zijn schoenen glimmen

## verslaving

Het heldhaftigste is een mens die vast blijft  
houden dat zijn lijf slechts bluft.

Een mens die met zijn hele wil is neergestort in een verslaving.  
Onvoorwaardelijk. De wereld mag vergaan.  
Maar geef me mijn stuff.

Verslaving is alsof je een afgesneden tong op sterk water  
bekijkt, je eigen tong.  
Je kunt er je ogen niet van afhouden.

Mijnheer de regisseur. Verslaving is mijn vijand.  
In lange jaren maakt hij me kapot. Ik rot  
maar weg in mijn kamer. Jij begrijpt me.  
Verslaving is een droge beat die het hart vervalst  
een houten paal in een holle borst.



## Het wezen van de macht

Macht is jouw *branding* in de geest van de anderen

een ingeslikte telefoon  
die je niet uit kunt zetten als je wordt gebeld

iets zeggen en een ministerie, een afdeling  
een crew, een sector, een keuken  
voert dat dan uit.

het is commanderen met vlinders in je buik.

het is juche 105  
macht is het betere moraliseren

## Anti-Oedipus

Zelfs jouw zaligste gedachten aan patricide  
die je begraaft in de crevasse van je ziel  
zelfs de zuurste tranen die je weent,  
de tranen van weemoed naar zijn harde  
hand, het is begonnen zoals alles, als zijn zaad

De vaderlijke lijn sijpelt door de tijd naar binnen  
jouw zaligste liefde, jouw liefste vertedering  
alles is ooit ontsprongen aan zijn zaad  
haat is onbegonnen werk, spijbelen van hier  
is godsonmogelijk.

Afschuw is een doodgeslagen kerkrat  
zijn ingewanden zijn een partituur  
je hoort een stem die duizelt door je botten tot ze kraken  
tot we week zijn, tot we weten, en wonen in dit uur  
en we moeten dansen, dansen en muziek gaan maken.

# Fin

aan jou de keus  
hoe je dood wilt zijn

als een natte doos vol kapotte kledinghangers  
op de hoek van de straat

als een opgedroogde spin in het stof  
als een vogeltje, dat doet alsof

als een steekvlam in een kapotte brander  
als de laatste gedachte van een ander

## exit

Er is daar verder niks. We vallen.  
We zijn verloren.

Het aanzicht van een geringe dode muis  
is niet te verdragen. De kapotte orgaantjes.  
De destructie aan het werk. Pünktlich.  
Clockwork. Entropy taking what is hers.

Terug naar de tekentafel. Een betere muis  
ontwerpen. Een betere theorie voor onze muis  
Betere secundaire bestaansvoorwaarden

Wederkeren zult gij tot stof, o muis  
o muze, ik zal zingen van uw vergaan  
ik zal zingen dat het routine wordt

Vandaag moet het af. Een aanstekelijk  
boek dat u naar buiten doet stuiven  
en zingen, zacht zingen in het gezicht van oom tijd  
hard zingen in de armen van zijn negen dochters.

morgen ben je oud

je vouwt mijn poëzie in je rimpels  
je heft je hoofd en knikkebolt  
het is goed zeg je  
ik vouw de stafkaart van je lichaam open  
de hoogtelijnen stalken me  
maar er is niemand die het ziet

ik wil weer met je aan de slag  
de meetlinten heb ik al klaar  
liefde is landschappelijkheid  
ik heb een loodlijn, een waterpas  
je kijkt me aan

ik bouw op je dij een kast voor oude boeken  
die allemaal zijn uitgeleend

## huistaal

Een zwaarbeladen pereboom  
vol gele metaforen, vol ooft  
dat zwavelt en gist en geurt in het ochtendgloren  
ruige repelstelen die bedelen langs afgesloten straten  
doorwaterde vaarten vol onverlaten raar in de bol geschoten  
paradijsvogelachtige, in zachte draaiingen verwachtige, dienstster van  
het neerslachtige, geurend-machtige  
droomgrage vooruitsnellende dadengrage zuidenstroom  
morgendivan vol frambozenhuidig fruitige vruchtverschuifels  
doorluchtig wuivende traagschreidende  
autoriteit van tortelduiven op het plein  
speel-mee eerste klanken carpe diem:  
naijverige vroegte bij de karpervijver, schemer  
verterende gemoedelijk  
naast de eeuwigheid gezeten.  
Meeuwengekrijs op honderd meter  
tegen de platgehouden horizon  
dauwlandschap parelend als een hemel vol vissenogen  
hel zich uistrekking onder wereldbogen  
in het licht der onbedrogene gelijk  
ijsschotsen drijvend naar de nieuwe wereld  
de nieuwe dag in matgouden dageraden aangedragen  
door vensters verbreed  
O tijdscherpe wekkervreugde, heugdelijke opsta-stemmigheit, eerste zonlicht  
liefdesvirtuose  
la vie en rose  
jij zachte kleinseptimeklank  
prachtig-ranke lijstermime  
maxime van meerkleurigheid  
danken wil ik  
eendengeklater, grote ogenschijn

in opengeslagen wijdte, rijkhalzende honingraten  
wang aan wang langs de gaande stroom  
gelaten dromend in het koren staand  
fluweeldoorvlochten wandtapijt bekleeddwaardig geelgespikkeld  
bravoureuze grimgram, beetgepakte stoere mannendroom,  
mozaïek van spiegelstenen vol matoranje traankristal  
zelden nagmaakte tsarenfladderaar aan ingelegde  
bladgoudkrullerijen en onverhulde boezemrijen  
voorzichtig rijmende allesprobeerseres  
drijfzand trotserende vrijgeleide  
van nachtelijke rijkgekleurde wijkendheid  
zinnelijk bezonnen leidraad van overdadige openhartige  
tomeloos zarte tegenwart-verwachtige -  
speel! met onze magere melkige betekenissen  
verdwarrel over alpenvelden de bloesems  
voel je een rond rotsblok verdwaald in de tijd  
tussen water dat circuleert  
blaasbalgen die groeien tussen het wier  
of in wilgen flapsig-wakkere meisjeslachen  
sproetenwangetjes half onzeker beschreven  
springveer van opgewektheid abacus met rode kralen  
kolkende regenzeeën laaiend zingend in eindeloos  
liefgekozen verhalen  
roodbloeiende middelgebergte-bloesem  
langs het pad dat zich naar boven kronkelt jij nooit vergeten  
lelietje-der-dalen  
steeds ontluikend, als de lentenatuur  
wonder, spring op en maak ons deelgenoten  
stuif ons aan de grenzen van wat uitdrukbaar is  
stuif ons aan de poorten  
aan de poorten waar we met een knipoog  
aan het moeilijkste manen:  
de cirkel van vooruitgang in onze eigen borst te sluiten  
dadelhuid, gerimpeld in de droogte van de zon

vochtverloren alabaster, mooie overrompeling  
jij authentieke, laatverstane krans  
kromdraaiige beeldenbestormster wormstekig  
schuins beziene overall reformers  
vormvolle avondjapon-blossoming ja-flierige  
buitenfluiters, gaandewegs beeldgietende vrijbuiters uit  
overtuiging, grandioze show vol hokuspokus echoloot-locus  
van lieverlee verzakt met de zeebodem waar  
triljoenen biddenden, voor hun liefde gewillig  
willenden, wolpootjes saamgebonden blondage  
de heremitage met guitig opgestoken beeldschoon haar  
lariefarie flikkend flakkende  
snikkend snakkende hakkelaar  
veel blijgebleven blaggers  
de duur voorbij in een  
vallée sans règles  
lass ihn brokaten sneeuwkrystallen  
in ijsgrotten blazen  
uit de kars van today, draalt morgen  
weer een dag, hemelser  
flikflooiend met de wijkende tijd tot de dood  
een dag geurend naar kamperfoelie  
en zachte lavendelbloesems, en we gaan  
gezichten herkennen in witte stoom  
heffen een loflied aan op de bomen  
naast de oudste olijfboom, en we vangen  
de zon in sluiers op op ronde bruiloften  
in luisterrijke dalen, doorstraald door  
saudade's Enkelin, haar vele gezichten  
wemelend als rijp dicht aan de grond  
dicht op onze zware tongen, en zo gaan we